

פרשת ויקרא

ויקרא אל משה (א, א)

הא' הזעירה רומזת לענווה.

רב העיר לובלין בזמן "**החוזה מלובלין**" היה רבי עזריאל הורביץ המכונה "**ראש הברזל**".

רבי עזריאל זה התנגד לחסידות בכל תוקף.

באחד הימים ניגש רבי עזריאל ל"חוזה" ושאל: האם נכון רבי, מה שאומרים בשמכם שאתם טוענים שאין בכם לא תורה ולא יראת שמים?

ה"חוזה" נענה בראשו לאות הן. "אם כן, טען רבי עזריאל בתוקף, "**צריכים אתם להכריז לחסידים שאינכם יודעים להנהיג עדה, וממילא ילכו להם לבלי שוב**".

ה"חוזה מלובלין" בענוותנותו הסכים. ואכן, בקידוש הבא הודיע הרבי לחסידיו שאינו ראוי להיות מנהיג וראש לבני ישראל, במטותא מהם שיחפשו להם צדיק אחר.

כמובן שתשובתו זו הגבירה את הערצת החסידים, ולא רק שהוסיפו לבוא לרבי, אלא הביאו עימם עוד אחרים. הגיע רבי עזריאל ובפיו הצעה חדשה: יאמר הצדיק לחסידיו שהוא צדיק, בעל רוח הקודש, למדן ובעל מדרגה.

כך יברחו כל החסידים וה"חוזה" יוכל להישאר בענוותנותו. אך ה"חוזה" נענע בראשו לשלילה.

להגיד שאינו ירא שמים וצדיק מוכן הוא לומר. אבל לשקר?! חלילה וחס...